

Въ февруарския миней (стария) на църквата св. Димитър е отбелязано на гръцки: „1795 г. Ечмичното брашно 17 пари. Това трая една година и хората продадоха каквото имаха, за да преживяят“.

Въ септемврийския миней на църквата св. Архангелъ е отбелязано пакъ на гръцки, както всички въобще бележки, следното: „1810 г., септемврий. Стана скжпотия: брашното 35 гроша стотъхъ оки, дървено масло 12 пари, овче месо 16 пари, солта 34 пари, кола плъва 60 пари, рибата 62 пари, сапунътъ 18 пари. Тази скжпотия държа 2 месеца“.

Въ една църковна книга отъ библиотеката на дѣдо Георги Анагнота има бележка: „1811 г. Брашното 48 пари оката, маслинитъ 60 пари, краве масло 1 грошъ и 5 пари, едно яйце 5 пари, лоени свѣщи 15 пари оката.“

Въ августовия миней на църквата св. Георги е отбелязано за скжпотията въ сжщата година следващото:

„1811 г. Стана голѣма скжпотия. Житото крината 22 гроша и то 16 оки, а оката на брашното 45 пари, но не се намираше, че и пари нѣмаше. Свѣтътъ мрѣше и много деца умрѣха отъ гладъ, а нѣкои се убиваха, за да се отърватъ отъ живота. Просото стана 45 пари и мисирътъ и той толкова; ечмикътъ 15 пари оката, лукътъ 24 пари оката, солта 48 пари, ока дървено масло 96 пари, краве масло 5 гроша. Почти всичко скжпо: кокошката 30 пари, а пуйката 6 гроша“.

Въ една църковна книга на дѣда Димитраки е отбелязано: „1812 г. февруарий 10. Ока свинско 44 пари, кокошка 35 пари, дървено масло 100 пари, лакерда оката 100 пари“.

Въ априлския миней на църквата св. Димитъръ има следната бележка:

„1831 г. Стана голѣмъ гладъ, който трая четири години. Брашното стана оката 40 пари, мисиреното брашно — 20 пари, солена риба 3 гроша, ечмично брашно — 18 пари, агнешко и кози месо — 40 пари ока, ока риба 6 гроша и 20 пари, косатъ 100 пари, кокошка 60 пари едната, яйце 2 и 3 пари. Почти на всичко стана скжпотия: и храна и дрехи, и всичко скжпо и прескжпо. За сиромаситъ много зло, но и на богатитъ не имъ бѣше лесно и добре, защото скжпотията не бѣше съ мѣрка, а по-голѣма отъ силитъ на хората. Стана притѣснение на всички“.

Въ юнския миней на църквата св. Архангелъ е отбелязано: „1841 г. юний. Чудо стана по цѣлъ свѣтъ. Това чудо е, че всички хора отъ околността, както всѣка година, се завзеха да хранятъ буби — *μεταξά-πουλῖα* и се добие коприна, за да спечелятъ беднитъ. Но черничовитъ листа станаха скжпи отъ 10, 20 и 30, даже и 60 пари оката. Хората хвърлиха бубитъ и нѣкои избѣгаха. Всички буби измрѣха. Хората изгубиха много, оплакваха трудътъ си и кълняхъ. Коприната се продаваше 50, 60 и 100 гр. оката“.

Въ майския миней на църквата св. Архангелъ е писано: „1852 г. Стана много скжпо и нѣмаше храна за добитъка“.

Въ една тетрадка намѣрена въ библиотеката на дѣда Димитраки е отбелязано: Въ 1856 год. ценитъ достигнаха:

Цѣла свиня до 1200 гр.
Чифтъ биволи 12,000 гр.
Чифтъ волове 7,000 гр.
Конь 5,500 гр.
Крава съ телето 1,300 гр.
Биволица съ биволче 2,500 гр.
Овца съ агнето 130 гр.
Ока месо 9 гр.

Брашно 100 оки 300 гр.
Бобъ оката 4 гр.
Сирене 7 гр.
Медъ 9 гр.
Черенъ хайверъ 100 гр.
Пастарма 6 гр.
Вълна ока 15 гр.
Пуякъ 45 гр.